

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DIDERICH MENSCHENSKRÆK

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 292. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203107089264/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

DIDERICH MENSCHEN-SKÆK

HENRICH. Det var en anden Sag, saa beder jeg om Forladelse.

JERONIMUS. I kand ingen større Tieneste giøre mig, end at føre hende vel frem til jer Herre, thi jeg er just bange for, at hun skal falde i min Søns Tieneres Hænder.

HENRICH. Der har I min Haand, Monsieur, at han skal faae en lang Næse, om han havde 10 andre med sig.

JERONIMUS. Der har I et par Ducater, Monsieur, for at I skal passe vel paa.

HENRICH. Sein Diener! kand jeg ellers tiene ham i noget, skal det være mig en Plaisir.

JERONIMUS. Adieu Mons. Maurbrekker!

Hyacinthe græder. Henrich visker hende i Øret, hvor paa hun stiller sig tilfreds og gaaer bort med Henrich.

SCEN. 14.

Jeronimus. Jøden.

JERONIMUS. Jeg kand forsikre jer, Ephraim, at jeg har aldrig været pryglet med større Fornøjelse; jeg haaber, at I siger det samme.

JØDEN. Dat muß die Dyvel seyn, und kein Fornøjelse.

JERONIMUS. Jeg merkede deraf, at det er en ærlig Karl og tillige med haandfast, saa det ikke er let at snappe Byttet fra ham, eller at underkiøbe ham.

JØDEN. Das ist gut genug, Hr. Jeronimus, aber ich føler dog, wat ich føler.

JERONIMUS. Jeg fik dog det meeste.

JØDEN. Herren burde og det meeste haben, dann er ist sein Sohn nærmest. Aa! aa! mine Skuldre! mine Skuldre! der Teufel höhl den Christopher Maurbrekker.

JERONIMUS. Band ham ikke, det var dog en ærlig Karl.

JØDEN. Ein wenig alzu ehrlich, mein Herre! alzu ehrlich.

JERONIMUS. Hvor vil Henrich henge med Hovedet, naar han faaer dette at høre. Men der seer jeg min Søster Elvire komme tilbage.